

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 119. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-palladius02val-shoot-idm139771561663424/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

uer || fundet mit faar som vaar borte. Der som Menniskene/ 20 4r
 som ere ellers wbarthiertige oc w milde/ aff deris natur/ funde
 haffue saa stor en sorge oc omhu/ for it eniste fortabt faar
 som er dog ringe attendis/ Suor meget mere bør mig at tencke
 oc inderlige haabe at du/ Du siger Jeg/ som est aleniste min 5
 gode hiurde/ oc haffuer giffuit dit lifff for dine Saar/ Vilt holde
 wdi stor act/ min siel som haffuer kaastet dig meget/ oc som
 er dig saa wfigelige fær/ Suor meget mere bør mig at annamme
 husualelse aff din mildhed oc veluellighed/ effterdi/ at det wsty-
 dige Creatur/ det arme Saar fand lade sig saa storlige vere 10
 befalet hen vnder sin || Siurdis trostak oc fierlighed/ end dog 20 4v
 at samme Saar er noget wlydigt oc genstridigt imod sin Siurde/
 da giffuer det sig ligeuel hen vnder hans beskermelse/ Der som
 det bliffuer frimodigere/ end om det vaare fra hannem. Der
 faare effterdi/ at en Siurde tager saadant ith armit faar vnder 15
 sin beskermelse oc vnder sin Hiord igen/ Suorlunde skulde ieg
 icke vere ved ith Friit mod oc giffue mig hen vnder din be-
 skermelse oc almectighed/ effterdi at du est mit eniste gode/
 Elskelighed/ naade oc frimodighed/ Saa lad mig der faar io
 altid bliffue vnder din beskermelse/ Amen. || 20

Den xxiiij. Bøn

21 1r

Om den rette Syrdis vocc oc vaarect.

O Herre Gud/ der som ieg fortabte Saar giffuer mig atter
 igen/ vnder din Barmhiertigheds beskermelse/ da maate nogen
 sige at ieg fore vild/ oc vige de fra din hiord met min egen fri 25
 vilie/ at du skulde icke vere skyldig til/ at beuise mig det minste
 part aff din barmhiertighed/ men sig min Herre/ om it Saar
 farer vild/ oc gaar aff veyen/ huad heller er det Saarens skyld/
 eller Syrdens? Er det icke saa/ Min Herre/ at der som en
 Siurde icke vaager oc beuater trolige/ da adspredis Saarene 30
 oc || bliffue borte? effterdi it Saar aff sin natur naar det er 21 1v
 fortabt/ oc kommen i vildfarelse/ fand icke hielpe eller raade
 sig selff/ men haffuer sin Syrdis hielp behoff/ hues røst det

hører/ oc der som hand kalder effter det/ da kommer det strax.
 Saadan er ieg (Du min vdualde oc tro Hyrde/ oc beskermere)
 ic vildfarende oc fortabte Saar/ som er faren vild i Adam/
 oc fortabt ved min indplantede Syndige Nature/ saa at ieg
 5 kand huercken raade eller hielpe mig selff/ der faar raad du
 mig/ oc hielp du mig/ ved dit riis oc ved din Kiep for Christi
 Skyld/ Amen. ||

Den XXV Bøn

12r

Om Guds sitighed at kalde oss tilbage igen.

10 O Herre oc Gud/ effterdi at alt det som ieg hassuer giort oc
 disligeste alt det/ som ieg hassuer forsømmet at gøre/ er inted
 andet end synd/ icke veed ieg heller andet/ icke kand ieg heller
 andet gøre/ end alt det som wretferdigt oc ont er/ Oc du Min
 Gud/ vilde du dømme oc fordsømme mig i mine synder/ Oc
 15 icke tilstede mig/ at høre din Naadis salige røst/ oc ey heller
 kalde ydermere at mig/ oc ey heller laacke mig til dig igen/
 20 effterdi at ieg dog alligeuel i || ret sandhed er en aff dine vdu-
 ualde/ som du gaffst mig min gentøser oc Herre Jesum Chri-
 stum faar mine øyen/ oc bestickede mig hannem til en hyrde/
 20 da vaare det sandelige din Søns skyld/ fordi at hand icke vilde
 lyde sin Fader at/ som sende hannem der faar/ til denne Ver-
 den/ at huo som tror paa hannem/ skal icke forfaris/ men faa
 det euige lifff. Det giff du mig ocsaa for hans skyld/ Amen.

Den XXVI. Bøn/

25

Om vor rette Hyrde oc Saliggører. ||

12 2r O Herre oc Gud/ du hassuer selff giffuit mig til kende/ huad
 du vilt vere for en tro huerde/ at du vilt giffue dit altsomede-
 ligste lifff for oss dine arme Saar/ Der faare/ effterdi ieg er vis
 der paa/ oc veed det i sandhed/ at ieg er aldelis det samme
 30 vdualde arme Saar/ for huilcket du lodst dit lifff/ oc forhuer-
 huide mig det euige lifff. Men ieg forsømmede diffuerre din
 venlige røst/ oc foer vild fra din hiord/ at ieg kand ingenlunde